

razredno šolo z dobrim uspehom dovrši in če je tudi samo šele 12 let pri iztopu star, ga ne more šolska oblast nič več primorati, da bi še nadalje obiskal 7. in 8. razred. Ker pa večinoma tovarniških delavcev komaj pričakuje, da otrok lahko iz šole izostane, bi se prav lahko pripetilo da bi 7. in 8. razred popolnoma prazen in neobiskan ostal. Kar se pa tiče posebne meščanske šole, je pa pripomnil g. Pongratz, da taka šola prav nič ne bi pomagala delavskemu stanu in bi bilo najbolje ako se prav novo ljudsko šolo na Jesenicah gradi, potem pa da se pravi za kako obrtno šolo, katera bi bila pa le blagoslov za delavstvo v takem industrijskem kraju kakor so ravno Jesenice. Vse to je župnika Škubica tako vjezilo da je na to javni ljudski shod sklical in tam v javnosti zaničeval g. tovarniškega uradnika Pongratza. Bahal se je, da ima že 8 razrednico v žepu, ja celo da mu je že dovolil to šolo prof Corinsky, dvorni svetnik Kaltenegger, baron Schwarz itd.!

Seveda je bilo to vse laž! Nadalje je govoril in objubljal delavcem, kaj da bodo otroci vse dosegli v tovarni, ter še celo pripomnil, da bode vsak, kateri bode 8 razrednico dovršil, lahko zastopal g. uradnika Pongratza-a! (Samo mašo ne bode mogel peti)!!! — Ljudstvo je že gradove na to zidalo in je bilo skrajno razburjeno nad g. Pongratz-om, ker jim je ta resnico povedal in ker nima navado ljudstvo slepariti in jim gradove obetati, katerih mu ni mogoče graditi!!! — Sedaj se je pa reč predručala. Dne 14. t. m. je prišel na Jesenice deželni odbornik prof. Jarc iz Ljubljane in je držal konferenco s krajnim šolskim svetom in z občinskim zastopom (seveda se k tej ni vabilo g. obč. svetovalca Pongratza-a, ker bi bila blamaža še večja); g. klerikalec Jarc je farškim podrepanikom dokazal, da je vse to kar so dosedaj v šolskem vprašanju na Jesenicah delovali, bila ena velika oslarija. Rekel je napraviti čez vse dosedanje načrte prvič rudečo in drugič plavo črto! — Osemrazrednica nima za otroka prav nobenega promena, kakor smo že prej omenili, tudi nima za industrijski kraj kakor so Jesenice tudi nobenega pomena meščanska šola, ker bi mogel še nadaljne isti učenec v študij kakih gimnazij ali realki dovršiti, potem bi bil šele zmogel za kakih boljši poklic. Razlagal jim je statistiko, da so na Kranjskem gimnazije in realke tako prepolnene, da vlada namerava še te šole reducirati ali saj novih nič več ustanoviti. Iz meščanske šole pa ostane deček trpin kakor je njegov oče! Edino bi bilo v blagor mladih delavcev da se na Jesenicah ustanovi obrtna šola (Gewerbeschule) v katerem oziru pa še on hoče z g. ravnateljem tovarne govoriti radi vpeljevanje raznih tovarni vstregajočih predmetov! To šolo bode pa potem ne samo občina temveč država in dežela izdrževala. Seveda se bode ta šola čisto neodvisno od nove ljudske šole gradila. Ljudska šola na Jesenicah pa ostane pet oziroma 6 razrednica! Stem se je naredilo Škubicovi komediji konec. Mož se je v svoji vsegomočnosti in vsegavednosti dvakrat v šolskem vprašanju grozno blamiral; I. radi prostora od železnice, katerega je imel že tudi v žepu, II. pa radi osmorožrednice. Ljudstvo naj samo sedaj sodi, ko je klerikalec klerikalca ubil. Pa tudi za Vas jeseniški šomaštri je to dober poper, ker vedno ministrirate župniku in ker smo vam resnico v obraz povedali, ste nas začeli svraščiti! Inimicus Factus sum vobis veritatem dicens!

Iz Semic (na Kranjskem). Tu ekzistira list, imenuje se „Slovenski dom“, ki se bori za svojo ekzistenco, ki tiči do grla v vodi, a oteti ga pri najboljši volji ne morejo. Poznajo ga samo v Semicu, kjer ima baje 85 naročnikov, a drugod ga ne poznajo. Njegovi sodelovalci so različnih slojev, delavskega, trgovskega in učiteljskega stanu. Ta duševni proletarij srka svojo modrost iz „Slov. naroda“ in ta stokrat prežvečena godlja pride v „Slov. dom“, seveda „ljudem v pouk.“ Navadno beremo v tem listu o napadih na nemško šolo v Wertschitz in tamnojnega šolovodjo, dasiravno je ta šola popolnoma na nemški zemlji, med samimi Nemci. Ta čunja blati vsakega, ki ne trobi v njen rog, ki ni „Domov“ naročnik. „Agent Hribar, le-ta nam za župana naj bo“ se glasi geslo tega za-

knogata lista. Proč z Nemci, katere bi dal Hribar vse podaviti, ko bi šlo po njegovem načrtu, proč z nemščino, katero je spravlil ruski romar Hribar iz ljubljanskih tabel. A naš kmet, ki je hodil s trebuhom za hrahom po širni Ameriki, dobro pozna razložek med nemščino in slovenščino. S tem pa še ni rečeno, da zaničuje slovenščino, ako pravi nemški jezik je prvi, potem pridejo drugi jeziki in nazadnje slovenščina, s katero se pride, kakor jo je dobro pogodil tukajšnji kmet, do Kumpmatla. Zato se on za te kričaje še ne zmeni in pošilja svoje otroke v nemško šolo, dasiravno se mu iz druge strani grozi s kaznijo, kar je seveda velik „nonsens“. Bornirano pamet semičkih kulturonošcev karakterizira članek v eni zadnjih „Domovih“ števil, ki govori o slovenski trobojnici v nemški vasi Wertschitz. Ste pač, Šokci, ono osebo napačno instruirali, ker trobojnica ni slovenska ampak hrvatska. Mogoče pa sami svoje trobojnice ne poznate. — Dalje se očita nekemu nemškemu dijaku, da dela propagando zoper slov. šole. Zanimiva in smeja vredna je grožnja z vojaško oblastjo. Mogoče pustite „Dienstweg“ in greste osebno do vojnega ministra. — Nekemu korespondentu „Štajerca“ očitata, da nima slovenščine v oblasti, da njegovi članki niso za liste, ki so „salonfähig“ kakor „Slov. dom“, čegar urednik bi vrgel tak članek a priori v koš. Ti „Domov“ dopisun pa vedi, kar Ti Štajerc reče: Pusti politiko, katere ne razumeš, vzemi si slov. slovnico in predelaj natančno paragraf o rabi svojilnih zaimkov. Si tacuisse . . .

Professor dr. Ehrlich.

Ena najgroznejših bolezní človeštva je sifilitika. Huda je bila zlasti zaradi tega, ker se jo je smatralo za nevzdravljiva. Zdaj pa je iznajdel nemški zdravnik in učenjak profesor dr.



Ehrlich neko sredstvo, ki baje to grozno bolezen hitro ozdravi. Sredstvo se zdaj preskuša v bolnicah. Ako se dožene, da je res tako izborno, potem si je stekel profesor Ehrlich neveljivih zaslug za človeštvo.

Nemška šola v sv. Lenartu slov. gor.

(Izvirni dopis.)

Začetkoma oktobra pričanja se vpisavanje v nemško šolo v sv. Lenartu slov. gor., začetkoma septembra pa se vrši šolski začetek poduka. Kakor so lansko leto nekateri temni prvaški gospodje nesramno lagali, da je nemška šola „protestantovska“, tako hodijo tudi letos okoli in hujskajo z največjo brezobzirnostjo v celi okolici proti vstopu v nemško šolo. Zdaj ne pravijo več, da je šola „protestantovska“, ker jim to laž stariši ne verujejo; saj vedo vendar vsi, da se je v nemški šoli rimsko-katoliški verouk dajal. Nemški „Schulverein“ je moral tudi za vsako uro katehetu šest (6) kron plačati. Ali hujskači nastopajo zdaj z drugo lažjo. Tako lažje vedoma, da bodejo morale občine troške šolske zgradbe plačevati. Na ta način mislijo, da stariši ne bodejo otrok v nemško šolo pošiljali.

Vi stariši, ki hočete svojo deco v nemško šolo pošiljati, ne verujte tem prvaškim lažem, pokazite hujskačem vrata in povejte jim, da so navadni lažniki! Povejte tem postopačem, ki ni-

majo drugega opravka, nego da s svojimi alkoholičnimi pogledi v našem domovju stariše nadlegujejo, — da plača slavbeno troško za nemško šolo v sv. Lenartu nemški „Schulverein“ na Dunaju in da ne bodejo v šolane občine niti vinarja za nemško šolo plačale.

Posiljajte, ljubi stariši, ki imate srce za svoje otroke, te v nemško šolo in ne pustite se zapeljavati od sleparjev, ki iz prozornih namenov proti nemški šoli hujskajo. Za nemško šolo ne bodejo občine prav nič plačevale in nemška šola ni „protestantovska“, marveč na nje podučuje rimsko-katoliški katehet, ki dobi 6 kron za uro . . .

Le v nemški šoli naučili se bodejo vaši otroci prepotrebne nemškega jezika. Vi, ljubi stariši, ne morete otrokom boljše „dote“ nego znanje nemščine dati. To edino jim bode v življenju koristilo.

Zakaj hujskajo nekateri temni gospodje proti nemški šoli? Ne zaradi tega, da ne bi občine troške plačevale. Kajti prvaški lažniki vedo prav dobro, da to ni resnica in da je nemški „Schulverein“ nemško šolo plačal. Ali prvaki hočejo, da bi kmet ne umen ostal, da bi se pustil še nadalje za nos voditi in izkoriščati. Prvaški troti hočejo i zanaprej na troške kmetškega ljudstva brez dela dobro živeti. Čim manj izobražen je kmet, tem manj razume nemščine. In čim manj zna nemško brati in pisati, tem bolje se godi prvaškim dohtarskim izsalcem, ki pustijo kmeta tudi za 10 vinarjev zarubiti, kakor se je to v sv. Lenartu že zgodilo . . .

Ako hočete torej, dragi stariši, da se bode vašim nežnim otrokom v bodoče bolje godilo, potem ostanite zvesti svoji obljudi in pošljite svoje otroke v nemško šolo. Zdaj imate priložnost, da jim pomagata in da jih izobrazite. Še ob vašem grobu vam bodejo otroci hvaležni, da ste za njih izobrazbo in za pridobitev znanja nemščine skrbeli.

Vsi v nemško šolo!

Novice.

„Štajerčevi kmeti koledar“ izšel bode i letos pravočasno in izborno. Ze danes lahko trdimo, da bode vsebina imenitna. Mislimo, da nikdo ne more boljšega v slovenskem jeziku pisanega koledarja pokazati. Gotovo, mnogo je danes koledarjev in tudi v slovenskem jeziku jih imamo celo vrsto. Ali kateri bi se mogel z našim primerjati? Vsi ti koledarji so namreč proračunjeni na dobiček. Mi pa v začetku nismo izdali svojega koledarja zaradi dobička, in tudi sedaj nameravamo ljudstvo brez ozira na dobiček ali izgubo nekaj dobrega poceni v roko podati. Vsebinska našega koledarja bode tudi letos gospodarska, zabavna in podučna. Naše pripravljen je, da potrebuje ljudstvo, zlasti pa slovenski kmet, še mnogo gospodarskega poduka. Dandanes ne more kmet „po stari navadi“ gospodariti, kajti dandanes je konkurenca vse drugačna, danes so davki veliko večji. Z eno besedo, — danes mora kmet z vsemi umetnimi in naravnimi sredstvi delovati, mora pa tudi izborno računati. Iz tega vzroka smo v svojem listu „Štajercu“ vedno gospodarske članke objavljali in storimo to tudi v našem koledarju. Pri temu pa nočemo zanemariti podučnega dela vsebine našega koledarja. Ljudstvo mora pridobiti širje duševno obzorje in svetovno naziranje. Slovensko ljudstvo je le vsled tega tako poklerikaljeno, ker se ni nikdo za njegove duševno izobrazbo brigal. Hujskali so ljudstvo v vse mogoče politične nazore, ali predpogojev za pravo izobrazbo, objektivnosti mišljenja mu niso dali. Mi z veseljem in ponosom trdimo, da smo tudi v tem oziru svojo časnikarsko dolžnost storili. Podučevali smo ljudstvo v pravem pomenu besede. Grajali smo politično gonjo gotovih duhovnikov, ali dotaknili se nismo nikdar verskih nazorov našega ljudstva. Grajali smo fanatizem v politiki in sploh v javnem življenju in mi nismo nikdar v poboje in umore hujskali, kakor storijo slovensko-prvaški listi to sleherni dan. Vsled tega smo tudi v našem koledarju vedno podučevali in storiti hočemo to tudi letos. Sicer pa tudi nismo na zabavni del pozabili. Takih „povesti“

Kupujte „Štajerčeve“

užigalice! Glavna zaloga firma Slawitsch v Ptuj.

in „romanov“ in „podlistkov“, kakor jih čitamo v slovenskih listih v sramoto celemu narodu, nismo in ne bomo objavljali. Povesti, ki smo jih mi v našem listu in v naših koledarjih natiskali, bile so vedno skozinskoz poštene in poduljive. Tega se hočemo in v bodoče držati . . . Ponavljamo torej: Tudi letošnji „Štajerčevi kmetijski koledar“ imel bode veliko in pošteno vsebino, gospodarskega, podučnega in zabavnega značaja. Poleg tega obsegal bode razven popolnega kalendara vse potrebno gradivo, ki spada v ljudski koledar. Olepšan bode tudi z mnogimi lepimi slikami. Cena pa bode ednaka kakor vsa leta sem. Koledar, ki bode obsegal najmanjše 144 oktavnih strani, koštal bode zopet samo 60 vinarjev . . . Opozarjamo torej še enkrat na ta koledar. Kdor ga hoče zanesljivo dobiti, naj se pravočasno naroči. Kajti vsako leto nam je še koledarja zmanjkalo in kdor bi prepozno prišel, prišel bi morda zastoj. Naročite torej koledar. Najbolje je, ako se denar (s poštnino vred 70 vinarjev) kar naprej (v denarju ali v znakah) na upravništvo „Štajerca“ pošlje. In tudi letos velja določba, da dobi vsakdo, ki proda deset koledarjev, enega zastoj. Opozarjamo na to svoje zaupnike in prijatelje. Tudi inzerente opozarjamo še enkrat, da je zadnji čas, da nam pošljete svoje naročbe . . . Delujmo torej vsi in z vsemi močmi, da se naš prepotrebni „Štajerčevi kmetijski koledar“ po vsej domovini razširi!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Cesarjeva beseda. Naš sivolasi cesar napravil je te dni romanje v Maria-Zell. Došla je prilika, v kateri je nagovoril tudi razne politično važne osebe. Pri temu je izustil naš cesar vročo željo, da naj pride štajerski deželni zbor zopet do dela. Z drugimi besedami povedano: Naš cesar je zopet obsodil brezvestno politiko prvaških poslancev, ki edino iz narodnjaških hujskarij onemogočijo sleherni gospodarsko važno delo v deželni zbornici. **Opetovano že je cesar obsodil slovensko politiko.** Opozarjamo le, da je svoj čas slovensko obstrukcijo v državnem zboru imenoval „brezvestnost“, katere mora biti enkrat konec. Tudi zdaj zadene vsa ojstrina cesarjeve besede slovenske poslance. Seveda bodejo prvaški listi tudi to cesarjevo besedo zopet zavijali in zasukavali. Ali pomagati jim to ne more. **Cesar jih je obsodil in z njim jih obsoja vse,** kar ima pošteno srce za državo in za ljudstvo!

Naš shod proti obstrukciji je gotovim ljudem kar sapo zaprl. Vsa važnejša javnost, ki zna res pametno in trezno o politiki razmišljavati, je na naši strani. Vse čuti, da nimamo denarja, da bi plačevali poslance za — komedije. Vraga, vsaka stvar ima svoj konec! Ali mislite slovenski poslanci res, da je ljudstvo za vas na svet prišlo? Ali mislite, da bode kmet vedno plačeval in vas izdrževal in molčal?! Motite, motite se, gospodje! Kmet je gotovo pobožen in veren in dober, ali naposled se mu tudi preneumno zdi, da bi ga vsak politični kaplan za nos vodil. **Gospodarska revščina** je danes prevelika, da bi se ljudstvo še zana prejšs praznimi frazami za nos vleči pustilo! To je tudi naš zadnji shod dokazal. Ako bi pa slovenski poslanci na ljubljansko in češko komando še zanaprej svoje komedije uganjali, no, potem bomo še jasneje govorili. Prvaška politika koplje si s svojo brezobzirnostjo sama svoj grob!

Gospod Vekoslav Spindler odpravil je velevažni naš nedeljski shod s kratkimi besedami. Napisal je par otročjih psovk in rekel ob koncu, da „Linharta nikdo politično resnim ne smatra“. Hm, hm! No, gospod Spindler gotovo tudi ni smodnika izumil. In kar se pa njegove „politike“ tiče, imela je doslej presneto malo uspeha. Za slovenske razmere bil bi gospod Vekoslav gotovo bolje storil, ako bi pri poeziji ostal. Kajti 99% Slovencev sploh ne čita slovenskih poezij in tako bi stal Spindler pri svojem oštarijskemu omizju v gloriozi poeta. Tako ga pa ljudstvo pozna kot neznanosno otročjega politika . . . Gospod Vekoslav! Ako ste tako grozno resni politik, potem nam vsaj povejte, kaj ste doslej dosegli? Ustanovili ste „narodno stranko“, ki jo danes lahko v star žakelj koruzne moke

spravimo. Ustanovili ste „Narodni dnevnik“, ali — molčimo o dolgovi. In iz enega dr. Kukovca ste naredili „politično kapaciteto“. Kukovčeva politika, gospod Vekoslav, je Vaša politika in Kukovčevi politični kozli so Vaši kozli . . . Ako o nasprotniških priredbah že ničesar pametnega pisati ne znate, potem vsaj molčite. Kajti z otroškimi opazkami opozarjate javnost le na svojo — politično karikaturu!

Duhovniške psovke najgrše in najsurovejše vrste so prinesli klerikalni časopisi namesto poštenega poročila o našem zadnjem shodu v ptujskem „Vereinshausu“. No, v splošnem psovke nimajo nobenega pomena, zlasti ako se skriva kakšni zanikerni celibatari za hrbet tega ali onega časnikarskega diurnista. Naš shod, ki je bil tako lep od samih davkoplačevalcev obiskan in ki je s takim navdušenjem ednoglasno farško-panslavistično politiko obsodil, — ta shod je bil za črnuhe seveda jako neprijetna priredba. Niti dr. Korošec, niti Ozmeč ali Meško se niso na ta shod upali. V hlače jim je zlezla korajža, ko bi imeli pred pametne slovenske kmete stopiti. In zdaj, ko se jim je moralno hlače s „štaberlom“ namazalo, zdaj so se skrili za plot in kažejo jezike ter psujejo, kakor je to le navada pri neozdravljivih alkoholikih . . . Prizor za bogove! Tisti duhovniki, ki bi morali glasom svetega pisma celo sovražnike ljubiti, zaslepljeni so tako daleč od nesrečne politike, da proklinjajo . . . Mi se temu črnemu divjanju le smejimo! In naši pristaši se tudi smejijo. V „Slov. Gospodarju“ in drugih klerikalnih canjah je bilo čitati, da so se našega shoda le „pijanci“ in „šnopsarji“ udeležili. Te nesramne psovke mora biti enkrat konec. Prvič pribijemo, da so se našega shoda tudi klerikalci udeležili, med njimi celo minoritski mežnar ali minorit. Ali so ti tudi „šnopsarji“ in „pijanci“? Sicer pa nimajo politični duhovniki na spodnjem Štajerskem pravice, da bi komu „pijanosti“ očitali. Kajti nikjer se toliko ne požre in ne popije, kakor samo v farovžih! Ako treba, povemo celo vrsto imen politikujočih popov, ki so notorični pijanci in ki celo pijani pred oltar stopijo. Seveda, kmet mora svojo pijajo sam plačati, far pa si jo pusti od kmeta plačati! Naše potrpežljivosti bode tudi enkrat konec in zaropotali bomo presneto glasno. Od ptujskih popisunov farških listev se ne pustimo ničesar reči! Taki ljudje, ki ob jutrajnem mraku od svojih ljubic prihajajo, ki celo šolske otroke v svoja celibaterska stanovanja vabijo, ki ne morejo svoje razuzdanosti skrivati, — taki ljudje ne bodejo poštenih kmetov zasramovali. To-liko smo hoteli danes povedati! Ako bi pa „Slov. Gospodar“ in njemu ednakovredni listi svoje psovanje nadaljevali, govorili bomo jasneje. In, to povemo ptujski črni inkviziciji, potem ne bomo vpoštevali prav nobenih obzirov.

Farbanje, to je menda vse smoter in ves namen slovenske klerikalne kakor liberalne „politike“. Vsak otrok n. p. vè danes prav natančno, da se v štajerskem deželnem zboru ne gre za nobeno pošteno narodno stvar, tudi ne za politično, najmanj pa za versko zadevo. Grè se namreč edino za vprašanje: ali naj deželni zbor v blagor ljudskega gospodarstva deluje ali ne. Bistvo vse te politike je torej gospodarska stvar . . . Tega dejstva ne poskuša danes nikdo zakriti. Tudi nemški klerikalci, ki gotovo nimajo mnogo nemškega nacionalizma v sebi, so to razumeli in so vsled tega deželnozbornsko slovensko obstrukcijo obsodili. Ali zdaj hoče gospodine prefekt, kaplan in poslanec dr. Tone Korošec celo stvar zasukniti. V nemški list „Vaterland“ je spisal možakar članek. In v tem članku trdi z neverjetno predrznostjo, da se borijo on in njegovi ednakovredni tovariši v deželnem zboru proti — „Los von Rom“ gibanju . . . To je pač nesramno zavijanje resnice! Gospod Tone, ali Vas Vaša tonzura nič ne za- peče, ako resnico na tako grdi način pačite? Ali se Vam ne smili vboja katoliška vera, ki jo s tako žalostno maniro zlorabljate v svoje politične namene? Mi se gotovo prav nič za „Los von Rom“ gibanje ne brigamo. Ali to trdimo, da so ravno politikujoči duhovniki krivi, ako se v naših pokrajinah protestantizem širi. Naši duhovniki naj malo manj politike uganjajo in se malo več za svojo cerkveno dolžnost brigajo, potem ne bode nikdar „vera pešala“. Vprašamo, ali je na dr. Korošču le še en las

katoliškega duhovnika? In taki ljudje naj bi branili katoliško vero pred protestanti? Pojdite se solit', črni gospodje! Na take limanice pač nikogar več vjeli ne boste!

„Narodna stranka“ igra tudi zdaj v tem žalostnem boju glede obstrukcije prav smešno, otroško naivno vlogo. Gospod Vekoslav Spindler sicer trdi, da se mora edino in ravno njega „politično resnim“ smatrati. Ali resnica je sledeča: Ko so slovenski klerikalni poslanci v štajerskem deželnem zboru brez vsacega poštenega vzroka edino na komando čeških prenapetežev z obstrukcijo pričeli in na ta način gospodarske žile dežele spodvezali, — takrat je pričela „narodna stranka“ z volkovi tuliti. Politično tako grozovito „rumeni“ dr. Kukovec je takoj zabobnal in zatrombental, da hoče iz „narodnih vzrokov“ klerikalni obstrukciji pomagati. Ako že drugega ne razume, bi moral dr. Kukovec vsaj to vedeti, da se mu bodejo pametni klerikalci grozovito krohotali. Ali mož je igral svojega „don Kišota“ naprej. Zdjaj pa, ko je že vse zavoženo, ko ni med ljudstvom nobenega trezno mislečega človeka več, ki bi odobral obstrukcionistično brezvestnost, zdaj so padle tudi dr. Kukovcu dile izpred očíj. V potu svojega obraza piše zdaj Kukovčevi poveljni Spindler, da narodnjaki ne prevzamejo nobene odgovornosti za obstrukcijo in njene posledice . . . Oj otroci, učite se političnega abecednika! Zakaj pa ste se začetkoma strinjali z obstrukcijo? Zakaj ste prirejali shode za obstrukcijo? Zakaj ste lezli dr. Korošču med žegnane škrice? „Narodna stranka“ je soodgovorna za vso revščino, ki jo je povzročila ta zločinska obstrukcija. In iz tega žalostnega dejstva ji ne pomaga nobeno jezuvitsko zavijanje. Na svoji neumni nedoslednosti je „narodna stranka“ itak že mnogo trpela. Zdjaj jo pričenjajo pa celo lastni pristaši zaničevati . . .

Okroglo 1000 (tisoč) kron krvavega, iz davkov vbolega ljudstva izčrpanega denarja košta vsaka seja deželnega zbora. To je treba pomisliti, ako se vpošteva slovensko obstrukcijo. **Z vsakim dnevom svoje brezvestne obstrukcije so torej slovenski poslanci okroglo 1000 kron ljudskega denarja zapravili.** In ti ljudje govorijo po svojih zakotnih shodih, da imajo srce za ljudstvo. Srce imajo ja, za — svoj nikdar polni žep! Zaradi brezvestnosti teh ljudi se meče tisočake skozi okno. Za podpore v revščini stradajočega ljudstva pa nimajo niti krajcarja . . .

Pesek v oči, to je vsa politika prvaških poslancev. V deželnem zboru n. pr. so predložili slovenski poslanci že pri prvi seji 6 predlogov za podpore po umjih prizadetim kmetom, nadalje predlog za zavarovanje za slučaj slabe letinje. To je vse lepo! Taki predlogi namreč prav nič ne koštago. Ali škandal je, naravnost politični švindl najgrše vrste je, ako ravno isti poslanci, ki take predloge stavijo, z obstrukcijo sleherni delo onemogočijo. Slo-venski poslanci predlagajo podporo kmetom, ali isti slovenski poslanci ne pustijo, da bi deželni zbor to podporo sklenil . . . Ali ni to naravnost sleparija? Ali ni nebovpijoče, da ti ljudje na tak nesramni način kmetom pesek v oči trosijo? Kmetje, izpoznavte to go- spodo, ki vaše davke zapravlja!

Nekaj za pomisliti! Naši čitatelji naj sledeče natanko pomislijo: „Narodni dnevnik“ se dela danes kot edini varuh in zaščitnik slovenskega naroda na Štajerskem. Svojo „narodno“ hujskarijo razširja ta list celjskih prvaških dohtarjev povsod in tudi med aktivnimi vojaki bi prav rad fanatičnih pristašev pridobil. Marsikdo se pač dà zapeljati, čeprav se pozneje gotovo vsakdo kesa. Ko je bila n. p. zadnjič tista sokolaška komedija v celjski okolici, so nekateri posamezni vojaki iz vojašnice srbofilskim hujskačem „živio“ vpili. Vsak pametni človek bode vedel, da to aktivnemu vojaku ni primerno. V uredništvu narodnjaških listev seveda ni pametnih ljudi. Zato so pričeli pri „Narodnem dnevniku“ tudi s znano surovostjo nekatere vojake in šarže napadati, ki so se čutili kot služabniki avstrijskega cesarja in ne kot pripadniki tistih slovenskih narodnjakov, katerim je revolverski srbski kralj največji vzor. „Narodni dnevnik“ je napadal vse povprek, kakor je pri teh poštenjakih

narada. Končno je trdil, da „nemški „Unter-
 „nerij“ pri 17. polku krađejo“. Za poštenost
 splošnem se temu listu torej ni šlo. Le tiste
 šarže je hotel očrniti, ki so slučajno
 Zgodilo se je pa to-le: Neki podčastnik
 (vredel) se je ustrelil; splošno se govori, da
 vzel življenje zaradi pisanja „Narodnega
 „ernika“. Ali — nesrečni samomorilec bil je
 vrenec tam nekje iz ptujske okolice. In odkar
 započil strel tega nesrečnega, držijo uredniki
 „Narodnega dnevnika“ svoj drugače dolgi jezik
 vrbomi... Ali nas razumete? „Narodni
 „ernik“ je dolžil nemške vojake tativne.
 „niti tega očitanja pa se je ustrelil slovenski
 „častnik. In zdaj so tihi pri temu listu, tihi
 grob tistega vojaka, ki so ga vsled narodne
 nje pod zemljo spravili...

Prave hijene pisarijo semertja v „narodne“
 „renske liste. Doslej so imeli le klerikalci ne-
 „ko „predpravico“, da so celo mrtvim politič-
 „no nasprotnikom na grob pljuvali. Ali v vrsto
 „breznačajnejšev stopil je zdaj tudi celjski
 „narodni dnevnik“. Smrt trgovca g. Peterffy
 „manja z grdimi psovkami in zasramuje podlo
 „del človeka, ki je v svojem življenju mnogo
 „del in tudi mnogo dobrega storil. „O mrtvih
 „se le dobro govori“, — tega gesla se „Na-
 „dni dnevnik“ ne drži. Sram naj bodé njegove
 „čelnike!

Kupčič na Ptujski gori, znani občinski sve-
 „alec in hujskajoči „narodnjak“, kateremu
 „že toliko resnic v obraz povedali, ta Kup-
 „torej, ki je pravi „kupček nesreče“, — pri-
 „je zopet izzivati in se predrzno vedeti. Možu
 „menda pamet zmešala, ker misli nekako
 „narovo silo prav po tolovajsko svoje panslavi-
 „ne nazore širiti. Te dni enkrat bil je neki
 „od iz Ptujja po opravih na Ptujski gori.
 „bil je v gostilni svoje užigalice, ki so bile
 „neke, na mizo. Kupčič pa je komaj užigalice
 „delal, ko je že z najpreznejšimi besedami
 „tultiti in izzivati in psovati. Dotični go-
 „ga je le na dejstvo opozoril, da svojo la-
 „no lahko položi kamor jo hoče. Seveda to
 „čeno še vedno ni šlo v glavo. Ako bi jih bil
 „par okoli svojih narodnjajških dolgih ušes,
 „bi mu to pač v glavo šlo. Z eno besedo,
 „je toliko časa izzival in rogovill, da ga
 „soral znani rihtar Topolovec pomiriti. Ta je
 „namreč to pot pametnejši... Odkar je na
 „ški gori narodnjakarski regiment, vrsti se
 „za dnevom ta ali oni nasilni čin. Temu
 „na biti enkrat konec. Ptujška gora ne leži
 „Turškem, temveč na Štajerskem, — in ako
 „bode tega „narodnega“ lopovstva enkrat ko-
 „znali si bomo na drug način pomagati.

Proti postajenačelniku Reichl v Ptujju pri-
 „li so v zadnjem času vsi pomembnejši šta-
 „ški listi ojstre članke. Podpirajo ga zdaj le
 „slovenski klerikalci. Ptujski občinski zastop-
 „jel je ojstro rezolucijo proti Reichlnu, v ka-
 „mu izraža svoje ogorčenje zaradi njegovega
 „skovavanja in zahteva od južne železnice, da
 „človeka takoj odstavi. Mi smo že od za-
 „ta proti temu človeku odločno pisali. Upamo,
 „kmalu iz Ptujja izgine, ker je le škandal za
 „amico.

Glilna vkup štrihra. V Mariboru izbaja neki
 „lter-list „Untersteirische Volkszeitung“, ka-
 „tega so zdaj slovenski klerikalci kupili. Tako
 „lejo ti zdaj zopet nemško pisani list imeli.
 „padel bode seveda, kakor so propadla vsa
 „nka podjetja.

Prvaški tolovajski napadi se vedno bolj
 „dijo. Pred kratkem je bil tiskar g. Brosche
 „Mariboru s svojo družino napaden. V napa-
 „ni izpoznali so zagriženega prvaškega huj-
 „za Janeza Vuk, katerega se je svoj čas iz
 „tiskarne zaradi neki nerednosti odslovilo.
 „je bil obsojen na 48 ur zapora. Le s stro-
 „kaznovanjem se bode tolovajske napade pr-
 „vo omejilo!

iz sv. Lenarta slov. gor. se nam piše:
 „štvo „Deutscher Schulverein“ na Dunaju
 „zarava v sv. Lenartu slov. gor. uresničiti
 „ški otroški vrtec, ako bi se v ta namen do-
 „število otrok naznanilo. Stariši, ki bi ho-
 „svojo deco v ta otroški vrtec pošiljati, naj
 „paksneje do 2. oktobra podpisane mu na-
 „ajo. — Dr. T. Zirngast, zdravnik in
 „nik šolskega odbora“.

Popravek. V zadnji številki smo poročali,

da se vrši ljudska tombola v Ptujju dne 3.
 oktobra. To je napaka! Vrši se namreč v ne-
 deljo, dne 2. oktobra popoldne. Tombola
 bode prav imenitna z jako lepimi do-
 bitki. Vabimo nanjo vse prebivalstvo.

Umrli je v Žetahli trgovec g. Aleksander
 Peterffy. Lahka mu zemljica!

Davki. Tekom IV. četrtletja 1910 postanejo
 neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma
 plačni v naslednjih obdobjih: I. Zemljiški, hišno-
 razredni in hišno-najemniki davek ter 5-odstotni
 davek od najemnine onih poslopij, ki so prosta
 hišno-najemniškega davka in sicer: 10. mesečni
 obrok dne 31. oktobra 1910. 11. mesečni obrok
 dne 30. novembra 1910. 12. mesečni obrok dne
 31. decembra 1910. II. Občna pridobnina in
 pridobnina podjetj, podvrženih javnemu dajanju
 računov: IV. četrtletni obrok dne 1. oktobra
 1910. III. Rentnina in osebna dohodnina, v
 kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne
 blagajnice potem odbitka po oseh oziroma bla-
 gajnicah, ki izplačujejo davku podvržene pre-
 jemke in sicer 2. poluletni obrok dne 1. decem-
 bra 1910. Ako se navedeni davki oziroma pri-
 padle deželne doklade ne vplačajo najkasneje
 14 dni po preteku zgoraj omenjenih plačilnih
 rokov, tedaj morajo se plačati tudi zamudne
 obresti in sicer ne samo od državnih davkov,
 ampak v zmislu postave z dne 15. januarja
 1904. l. dež. zak. broj 17 tudi od deželnih do-
 klad, če skupna letna dolžnost na dotičnem drž-
 žavnem davku preseže znesek 100 K; zamudne
 obresti znašajo od vsakih 100 K dotične dol-
 žnosti in za vsak zamujen dan 1:3 v in se mo-
 rajo izračunati ter z davki vred plačati od dne,
 ki sledi zgor naštetim rokom do vštetelega dne
 vplačila zapadle dolžnosti. Ako se davčna dol-
 žnost ne vplača v 4 tednih po preteku plačil-
 nega roka, iztirja se ista s pripadlimi dokladami
 in z doteklimi zamudnimi obrestmi vred potom
 predpisanega prisilnega postopanja.

Okrajna šparkasa v Rogatcu. Kakor ču-
 jemo, uredila je ta šparkasa letos tudi posojilno
 blagajno za osebni kredit. Ista dovoli kredita
 vrednim posestnikom in obrtnikom proti nizkemu
 obrestovanju posojila v znesku od 20—200 kron
 na dolžni list bre z zemljiško-knjižnega jamstva.
 Prošnje za taka posojila sprejemajo se v pisarni
 šparkase vsaki dan popolnoma brezplačno pi-
 smeno ali pa ustmeno. Ta ugodna uredba se od
 strani prebivalstva z veseljem pozdravlja, zlasti
 ker se zamore posojeno svoto tudi v obdobjih
 nazaj plačati. Naprej plačane obresti se pri prej-
 šni vrtniti posojila do odpadlega dneva nazaj
 povrne. Izbornemu delovanju vodstva tega zavoda
 grè vsa hvala. Zato je tudi zaupanje vedno večje.
 Upamo, da bode ta okrajna šparkasa i znanprej
 lepo uspevala!

Graški jenski sejem se vrši od 1. do 9.
 oktobra. Nudil bode tudi letos mnogo novega.
 Posebno važne so razstave (pohišta, čebelarstva,
 kmetijskih predmetov, planinske sive živine itd.)
 Ali tudi za zabavo se je skrbelo. Opozarjamo
 sicer na izerat.

Umrli je v Mariboru g. dr. Jos. Waldherr.
 N. p. v. m.!

Umrli je v Mariboru direktor g. Edmund
 Schmid. Pokojnik bil je osebno povsod spo-
 štovan in je izvrševal skozi desetletja najlepša
 častna mesta. Tudi za kmete je jako velike ko-
 ristnega storil. V političnem oziru bil je vedno
 trdnega nemško-naprednega mišljenja, mož-zna-
 čaj, eden izmed najboljšimi na spodnjem Šta-
 jerskem. Pri seji občinskega sveta ga je zadel
 kap. Lahka mu zemljica!

Lahkomiselnost. V Goldorfu pri sv. Janžu
 dr. p. zbolelo je mnogo oseb na vnetju vranic
 (Milzbrand). Jedli so namreč od mesa nekega
 vola, ki ga je bil posestnik Jakob Dobnik zak-
 lal, brez da bi živinozdravnik meso pregledal.
 Vol je imel to bolezen in zdaj je mnogo oseb
 v nevarnosti. Ena oseba je baje že umrla. Ob-
 last je uvedla preiskavo.

Mladi tatici. V celjski okolici sta kradli
 19 letna Ana Kovač iz Dobrne in 13 letna
 Marija Kožuh. Sraki sta že pod ključem.

Tat. Fant Anton Glušič v Raynah pri Šo-
 štanju ukradel je nekemu posestniku čez 100 K.

Surovež. V Trbovljah zabodel je rudar
 Franc Stenat tovariša Franžekoviča z nožem in
 ga je smrtono varno ranil.

Ure kradel je pri g. Florjančiču v sv. Niko-

laju Jože Gaube iz Sv. Jurja. Dolgoprsteža so
 dali na varno.

Zabodel je fant Tostoršnik pri Gornjem
 gradu tovariša Serna in ga težko ranil.

5 letni požigalec. V Pristovi pri Ljutomeru
 zažgal je 5 letni deček poslopja Škerleca. Baje
 je deček že večkrat zažgati poskušal. Škerlecu
 je mnogo pogorelo.

Med „tenderje“ prišel je v Mariboru kurjač
 Pliberšek. Nesrečnej je težko ranjen.

Napadel je v bližini Ptujja neznanec dekle
 Marijo Stornek in jo hotel posiliti. Ali ta ga je
 hudo ugriznila in vpila, tako da so došli ljudje
 pohotneza pregnali.

Rudarska smrt. Pri podiranju „cimrunge“
 v hrastniški jami bil je rudar Jurij Penc težko
 ranjen. Odpeljali so ga v bolnišnico.

Zaprl so v Maribora hlapca Franca Bau-
 mann iz Frankovca pri Ptujju, ker je svojemu
 gospodarju 750 K denarja ukradel.

Ukradel je na pošti v Pesniškem dvoru
 sluga Franc Weingerl 1200 K denarja. V Mari-
 boru so ga vjeli in zaprl.

Skozi okno pobegnili je v Mariboru Ana
 Štrajnsak iz Lahoncev, ki so jo vsled tativne
 zaprli.

V celjskem „narodnem domu“ ukradel je
 neki slovenski narodnjak za slovensko stvar
 navdušenemu dr. Pirnatu 340 K.

Povozil je voz pri Hočah Götzovega hlapca.
 Nesrečnej je bil kmalu mrtev.

Vlomil in kradel je v Celju hlapec Ludvik
 Vuser iz Ponikve. Dali so ga v zapor.

Vlak povozil in takoj usmrtil je v Hočah
 čuvaja Antona Strašek. Vso nesrečo vidila je
 tudi njegova žena. Nesrečnej je bil zelo prilju-
 bljen.

Mariborsko porotno sodišče. Zaradi uboja
 na Francetu Majhenu obsojena sta bila Johan
 Trancer na 6 let težke ječe, Klosterwein pa na
 18 mesecev. Soobdolženi Hercenjok je bil
 oproščen. — Proti znanemu Antonu Kmetec iz
 okolice Pragerhofa, ki je svojo ljubico umoril in
 na železniško progo vrzel, vršila se je še enkrat
 porotna razprava. Morilec je bil zopet na smrt
 obsojen.

Iz Koroškega.

Glej uvodni članek „Velikanski polom
 na Koroškem“ v današnji številki „Štajerca“!

Posojilniški „popravkarji“ nas s svojimi laž-
 nivimi in nesramnimi sekaturami naprej nadle-
 gujejo. Nam je prav, — kajti leta sem se že ni
 toliko o slovenskih posojilnicah na Koroškem
 govorilo, kakor zdaj. Prosimo torej farško fabriko
 „§ 19 popravkov“, naj nam le še naprej te
 hektografirane proizvode neke jezuvitovske duše
 pošilja. Koroška javnost bode to bando vsaj
 izpoznala! Ena resnica se namreč z nobenim
 paragrafom ne dà zatajiti: **da so namreč koro-
 ški klerikalci kmetskemu ljudstvu okrog štiri
 (4) milijone kron pokradli in oropali!** To dejstvo
 „popravite“, farški lažniki, ako smete in morete.
 Koroško pametno ljudstvo se tem bedastim
 „popravkom“ le smeji. Zato jih radovoljno objavi-
 mo. Duhovniški resnicoljubi in od politikujočih čr-
 nosuknežev zapeljani kmetje klerikalne barve imajo
 torej besedo: — Gospod Karol Linhart, odgo-
 vorni urednik „Štajerca“ v Ptujju. Na podlagi §
 19 tiskovnega zakona zahtevamo, glede na čla-
 nek „Velikanski klerikalni polom“. „Milijoni
 kmetkega denarja zapravljeni“, objavljen v Va-
 šem listu z dne 28. avgusta t. l., da objavite
 na postaven način nastopni popravek. Ni res, da
 so v Weissovi centralni kasi (Centralkasse der
 landwirtschaftlichen Genossenschaften) združene
 tudi vse slovenske posojilnice, in ni res, da bodo
 te posojilnice vse svoje denarje izgubile. Na-
 sprotno je res, da podpisana slevenska posojil-
 nica ni članica nemške ceotrkase, ter da s
 to nemško centralno kaso, kate-
 ri načelnik je bil Nemeč mons-
 gnor Weiss, nima prav nobene
 niti najmanjše zveze in zato tu-
 di vsled poloa v nemškem taboru
 podpisana posojilnica ne more
 niti vinarja zgubiti. Posojilnica v Kot-
 merivesi, za občine Kotmeravas, Bilčovs, Žihpolje
 in Vesca. Reg. zadr. z neomej. zavezo, 11. sep-
 tembra 1910. Alojzij Prosekar. Rupert Rotter.
 — Kaj je s tem popravljenega?
 Nič!!! Ali čujmo naprej: — „Gospod Karol

Linhart, odgovorni urednik „Štajerca“ v Ptuj. Na podlagi § 19 tiskovnega zakona zahtevamo, glede na članek „Velikanski klerikalni polom“. „Milijoni kmetkega denarja zapravljeni“, objavljen v Vašem listu z dne 28. avgusta t. l., da objavite na postaven način nastopni popravek. Ni res, da se v Weissovi centralni kasi (Centralkasse der landwirtschaftlichen Genossenschaften) združene tudi vse slovenske posojilnice, in ni res, da bodo te posojilnice vse svoje denarje izgubile. Nasprotno je res, da podpisana slovenska posojilnica ni članica nemške central-kase, ter da s to nemško centralno kaso, kateri načelnik je bil Nemeec monsieur Weiss, nima prav nobene niti najmanjše zveze in zato tudi vsled poloma v nemškem taboru podpisana posojilnica ne more niti vinarja izgubiti. Hranilnica in posojilnica za St. Janž in okolice v St. Janžu v Rožni dolini, dne 17. septembra 1810. J. Valentič, tajnik. Dr. Krasnik, načelnik. — „Gospod Karol Linhart, odgovorni urednik „Štajerca“ v Ptuj. Na podlagi § 19 tiskovnega zakona zahtevamo, glede na članek „Velikanski klerikalni polom“. „Milijoni kmetkega denarja zapravljeni“, objavljen v Vašem listu z dne 28. avgusta t. l., da objavite na postaven način nastopni popravek. Ni res, da so v Weissovi centralni kasi (Centralkasse der landwirtschaftlichen Genossenschaften) združene tudi vse slovenske posojilnice, in ni res, da bodo te posojilnice vse svoje denarje izgubile. Nasprotno je res, da podpisana slovenska posojilnica ni članica nemške central-kase, ter da s to nemško centralno kaso, kateri načelnik je bil Nemeec monsieur Weiss, nima prav nobene niti najmanjše zveze in zato tudi vsled poloma v nemškem taboru podpisana posojilnica ne more niti vinarja izgubiti. Hranilnica in posojilnica v Žabnicah, reg. radr. z omejj. zavezo, dne 6. septembra 1910. Thomas Moschitz, Albin Ehrlich. — Podpisana sta dva pristna „Slovenca“. Prvi se piše s „sch“ in „tz“, drugi pa slihi na ime „Erlich“ (pošteno). Kako more „Ehrlich“ med gotove slovenske posojilnice priti? — „Gospod Karol Linhart, odgovorni urednik „Štajerca“ v Ptuj. Na podlagi § 19 tiskovnega zakona zahtevamo, glede na članek „Velikanski klerikalni polom“. „Milijoni kmetkega denarja zapravljeni“, objavljen v Vašem listu z dne 28. avgusta t. l., da objavite na postaven način nastopni popravek. Ni res, da so v Weissovi centralni kasi (Centralkasse der landwirtschaftlichen Genossenschaften) združene tudi vse slovenske posojilnice, in ni res, da bodo te posojilnice vse svoje denarje izgubile. Nasprotno je res, da podpisana slovenska posojilnica ni članica nemške central-kase, ter da s to nemško centralno kaso, kateri načelnik je bil Nemeec monsieur Weiss, nima prav nobene niti najmanjše zveze in zato tudi vsled poloma v nemškem taboru podpisana posojilnica ne more niti vinarja izgubiti. Hranilnica in posojilnica v Spodnjem Dravbergu, dne 9. septembra 1909. Dominik Kotnik, načelnik. Jos. Rozman, tajnik. — „Gospod Karol Linhart, odgovorni urednik „Štajerca“ v Ptuj. Na podlagi § 19 tiskovnega zakona zahtevamo, glede na članek „Velikanski klerikalni polom“. „Milijoni kmetkega denarja zapravljeni“, objavljen v Vašem listu z dne 28. avgusta t. l., da objavite na postaven način nastopni popravek. Ni res, da so v Weissovi centralni kasi (Centralkasse der landwirtschaftlichen Genossenschaften) združene tudi vse slovenske posojilnice, in ni res, da bodo te posojilnice vse svoje denarje izgubile. Nasprotno je res, da podpisana slovenska posojilnica ni članica nemške central-kase, ter da s to nemško centralno kaso, kateri načelnik je bil Nemeec monsieur Weiss, nima prav nobene niti najmanjše zveze in zato tudi vsled poloma v nemškem taboru podpisana posojilnica ne more niti vinarja izgubiti. Bekštanj-ska posojilnica v Ločah, reg. zadr. z omejj. zav. dne 17. septembra 1910. Lanz Gačler, ravnatelj.

Jakob Knaflič, denarničar. — Gospod Karol Linhart, odgovorni urednik „Štajerca“ v Ptuj. Na podlagi § 19 tiskovnega zakona zahtevamo, glede na članek „Velikanski klerikalni polom“. „Milijoni kmetkega denarja zapravljeni“, objavljen v Vašem listu z dne 28. avgusta t. l., da objavite na postaven način nastopni popravek. Ni res, da so v Weissovi centralni kasi (Centralkasse der landwirtschaftlichen Genossenschaften) združene tudi vse slovenske posojilnice, in ni res, da bodo te posojilnice vse svoje denarje izgubile. Nasprotno je res, da podpisana slovenska posojilnica ni članica nemške central-kase, ter da s to nemško centralno kaso, kateri načelnik je bil Nemeec monsieur Weiss, nima prav nobene niti najmanjše zveze in zato tudi vsled poloma v nemškem taboru podpisana posojilnica ne more niti vinarja izgubiti. Hranilnica in posojilnica v Borovljah, reg. zadr. z omejj. zavezo. Mihael Turk, tajnik. Ludovik Borovnik, načelnik. — O borovljskih lumparijah slovenskih prvakov smo že dovolj poročali! — „Gospod Karol Linhart, odgovorni urednik „Štajerca“ v Ptuj. Na podlagi § 19 tiskovnega zakona zahtevamo, glede na članek „Velikanski klerikalni polom“. „Milijoni kmetkega denarja zapravljeni“, objavljen v Vašem listu z dne 28. avgusta t. l., da objavite na postaven način nastopni popravek. Ni res, da so v Weissovi centralni kasi (Centralkasse der landwirtschaftlichen Genossenschaften) združene tudi vse slovenske posojilnice, in ni res, da bodo te posojilnice vse svoje denarje izgubile. Nasprotno je res, da podpisana slovenska posojilnica ni članica nemške central-kase, ter da s to nemško centralno kaso, kateri načelnik je bil Nemeec monsieur Weiss, nima prav nobene niti najmanjše zveze in zato tudi vsled poloma v nemškem taboru podpisana posojilnica ne more niti vinarja izgubiti. Hranilnica in posojilnica na Ziljski Bistrici, reg. zadr. z neom. zav. dne 8. septembra 1910. J. Duml, t. č. načelnik. J. Kriegl, t. č. tajnik. — „Gospod Karol Linhart, odgovorni urednik „Štajerca“ v Ptuj. Na podlagi § 19 tiskovnega zakona zahtevamo, glede na članek „Velikanski klerikalni polom“. „Milijoni kmetkega denarja zapravljeni“, objavljen v Vašem listu z dne 28. avgusta t. l., da objavite na postaven način nastopni popravek. Ni res, da so v Weissovi centralni kasi (Centralkasse der landwirtschaftlichen Genossenschaften) združene tudi vse slovenske posojilnice, in ni res, da bodo te posojilnice vse svoje denarje izgubile. Nasprotno je res, da podpisana slovenska posojilnica ni članica nemške central-kase, ter da s to nemško centralno kaso, kateri načelnik je bil Nemeec monsieur Weiss, nima prav nobene niti najmanjše zveze in zato tudi vsled poloma v nemškem taboru podpisana posojilnica ne more niti vinarja izgubiti. Hranilnica in posojilnica v Bilčovsu, reg. zadr. z neom. zav. Gregor Jerolič, načelnik. Anton Teul, tajnik. — „Gospod Karol Linhart, urednik „Štajerca“ v Ptuj. Na podlagi § 19 tiskovnega zakona zahtevamo, glede na članek „Velikanski klerikalni polom“. „Milijoni kmetkega denarja zapravljeni“, objavljen v Vašem listu z dne 28. avgusta t. l., da objavite na postaven način nastopni popravek. Ni res, da so v Weissovi centralni kasi (Centralkasse der landwirtschaftlichen Genossenschaften) združene tudi vse slovenske posojilnice, in ni res, da bodo te posojilnice vse svoje denarje izgubile. Nasprotno je res, da podpisana slovenska posojilnica ni članica nemške central-kase, ter da s to nemško centralno kaso, kateri načelnik je bil Nemeec monsieur Weiss, nima prav nobene niti najmanjše zveze in zato tudi vsled poloma v nemškem taboru podpisana posojilnica ne more niti vinarja izgubiti. Hranilnica in posojilnica pri Devici Mariji na jezeru v Prevaljah, reg. zadr. z neom. proštvom. Franja Lečnik, načelnik. Franc Fleimisch, tajnik. — Čudno, da ni Šribar podpisal! Oj ti vboje klerikalne ovčice, ali res nimate družega oprava-

vila, kakor take „popravke“ čečkariti? Slovensko posojilnice, pokažite javnosti raje svoje račune! Vaše denarno gospodarstvo ni nikdar noben oblast kontrolirala! Vi torej lahko pišete in objubujete in govorite in prorokujete in pridigujete karkoli hočete! Vaši računi so javnost knjiga z devetimi pečati! In dokler se bojite oblastvene kontrole, toliko časa vam ne moremo verjeti in ne zaupati! ... Polagoma bodo že kmetje premislili, kam da naj nosijo svoje denarje. Tako kakor sta Kayser in Weissleparila, tako se je že opetovano golvjufalo. Vedno je bil kmet ogolvjufan. Garantirajmo kmetu, da mu ne bode te kravo prišparanega denarja zapravili, potem bodedo močali. Ali zdaj nimate slovenske posojilnice nabene poštene garancije. In zato pravimo: Kmet odpri oči in premisli desetkrat, kje bodeš ti denar naložil!

Prevalje. Kaj dela kaplan Štritof? Piše se nam: Plakate pusti nabivat po noči po vseh kotih, po katerih preti, da bode vse „piskače“ izročil sodnji. Prav imaš, kaplanček, da si jo tako „fein“ pogruntal, vendar pa ta izročila za te žegnane gospode ne bode precej dolga. Cela fara pri nas prav dobro ve, kdo je „piskača“. Farji in njih podrepani! Štritof, zdi se pa le na noge! V prvi vrsti se zaradi hojaskarja izroči sodnji sam sebe, potem pride takoj mojster Ivan iz St. Daniela, in na vrh pa otroški učitelj Svanjar. Poglejte jih tri osebe! Ni ne pomaga ves kaplanov razglas, ljudstvo tirja svoj naložen denar nazaj, pravi, s čem bo pa kaplan in fajmošter dober stal, ko nimata nobenega posestva, kočiji ališ kuharici, krava se pa vzeti ne sme, ker po lastni volji v farovžu ne bilo mleka. Kaj bodo vzeli dohovniku Weissu v Celovcu? Nič, posestva nima, vendar pa je imel čudne krepplje na svojih žgnanih rokah, da je mogel toliko denarja zganiti. Deželni in okrajni šolski svet va vprašani, ali dobiva učitelj Svanjar v Strojni kot plačo od samih farjev, ali dobiva plačo od deže! Potem bomo naprej govorili!

Utonil je v Spittal 4 letni sinček zakonske Hofer. Pazite na deco!

Uboj zaradi šnopsa. V Spittal ubil je janičec Leo Haslaher trgovca Pirkerja, ker mu ni hotel žganja dati.

Tatvina. Pri Mallesteju je Valentin posestniku Wutte ovna v vrednosti 35 K ukradel. Tata so zaprli.

Zaradi nenravnosti so zaprli v Nötsch hlapca Fritza.

Obesil se je v občini Thörl-Maglern železničar Jože Seršen.

Po svetu.

Železniška nesreča. Pri Kingslandu (Amerika) zgodila se je železniška nesreča. 40 oseb je bilo ubitih, mnogo pa ranjenih.

Železniška nesreča. Na Vladikavski železnici (Rusko) trčila sta dva vlaka. Mnogo oseb je bilo ubitih. Pri Claytonu (Amerika) pa je padel vlak v reko. V kot 20 oseb so kot mrliče iz vode potegnili.

Svoje stariše umoril je v Konstanci neki 16 letni Jonej Negru. Bal se je za dedščino. Mati je zabil v postelji, očeta pa je ubil s sekuro. Morilca so zaprli.

Kolera se v Italiji in na Ogrskem zopet hitro razširja. Občinska oblastva naj se natanko za ta škrlj razglašeni določil držijo!

Loterijske številke.

Gradec, dne 17. septembra : 58, 15, 45, 1, 5
Prst, dne 24. septembra : 23, 50, 8, 3, 7

Mi nečemo glavobola, zobobola, trganja v udih in izbojenja in strani, revmatične bolečine v hrbtu in muskulni. Rabimo Fellerjev fluid z zn. „Elsafidul“. Poiskunsi tucaj kosa s 5 kron franko. Okrepa zelodec, pospeši prebavo, apeti, uspeh kri; za odvajanja Fellerjeve Rhabarber-pilule z zn. „Elsafidul“ skaltijce franko 4 kron. Se dobi pri E. V. Feller, Stubica, Elstern 241 na Hrvaškem.

Za cenjene konsumente žitnih kavnih vrst je gotovo vselej istinitost, da je najboljša žitna kava „Frankova Perlerova kava“ z znakom „Perlo“ od splošne draginje ostala nezadeta. Frankova Perler-z, z znakom „Perlo“ se dobiva v vsaki prodajni poprejšnji cenah v 1/2, 1/4 in 1/8 kg zavojih. — V interesu dobrega okusa njene kavnine pijače se častitim gospodinjim najino priporočila, da vedno le originalne zavoje „Frankov Perlo“ z tovarniškim znakom „kavni mlincek“ sprejemajo. — Drugače prijeti zavoj, kakor nezavite odvagane žitne vrste, ne vsebujejo nikdar te kakovosti.

V najem

se da muzealnemu društvu Celje spadajočo gostilniški posest na gradu (Schlossberg) v Celju z okroglo 600 zemljišča, med njimi 1 oral dobrega vinograda, z dobro idočo gostilno od 1. decembra t. l. ali pa tudi pogojno proti mesečni plači K 35 — Zlasti primerno je to posestvo za vpokojene sluge ali podaradnike. Več se dobi pri g. Franz Karbentz, trgovcu v Celju

S
V
zvesti, t
ter živir
vinoogar
Fonudbe
zerleute
se prod
krito, s
40 polo
dnjak r
grad ka
les Zern
hrbu, i
v hram
mešane
katera i
prosti,
več se
Pt
PRO
v kate
boljše
obuval
Pr
Obrtn
T
se išče
teše se
čevlji
mesec:
pride g
Kube
Verwa
Velika e
kubnjog
njaki, i
opeko l
firne e
9 oralo
800 kla
drevca.
Vknjuje
Veliku
Ena kr
rantra
roboev
garmitu
biser. r
1 par t
1 usm.
patent-
sveta, i
seznam
toresep
skupaj
po pov
liša i